

Marijan F. Kranjc, generalmajor v pokoju

Primer »Perkovič – Mustač« - sodna priča

(Video konferenca na okrožnem sodišču v Ljubljani po zahtevi nemškega sodišča)

Opr. št.: II Pom-I 32585/2014
Datum: 29.10.2015

VABILO PRIČI

Priča:

MARIJAN KRANJC

Vabimo vas, da se dne **12.11.2015 ob 10.00 uri** zglasite pri tem sodišču, Tavčarjeva ul. 9, v sobi št. 337, kjer boste zaslišani kot priča v kazenski zadevi mednarodne pravne pomoči, ki poteka po zaprosilu Višjega deželnega sodišča v Münchnu, R Nemčija, v kazenski zadevi zoper Josipa Perkoviča in Zdravka Mustača, zaradi kaznivega dejanja po čl. 211 Kazenskega zakonika R Nemčije.

Opozorilo:

Če neopravičeno izostanete ali se brez dovoljenja ali opravičenega razloga odstranite s kraja, kjer bi morali biti zaslišani, sme sodišče odrediti, da se vas privede s silo, lahko pa vas tudi kaznuje v denarju do višine trikratnega zneska povprečne čiste plače v gospodarstvu v RS. Razen tega vam lahko naloži plačilo stroškov za privedbo, preložitve preiskovalnega dejanja, glavne obravnave in drugih stroškov postopka, ki ste jih povzročili po svoji krivdi, kot tudi ustrezen del povprečnine (3. odstavek 309. člena Zakona o kazenskem postopku).

Pripomba: Prosimo vas, da sodišče najkasneje do 5.11.2015 pisno na naslov: Okrožno sodišče v Ljubljani, Preiskovalni oddelek, Tavčarjeva ulica 9, Ljubljana, sklicujoč se na opravilno številko zadeve II Pom-I 32585/2014 potrdi, da se bo zaslišanja dne 12.11.2015 udeležil. V kolikor se zaslišanja iz opravičljivih razlogov ne bi mogel udeležiti, pa naj sodišču posreduje pisno opravičilo z navedbo opravičljivih razlogov ter dokazil, iz katerih ti razlogi izhajajo.

TO VABILO PRINESITE S SEBOJ !

Strokovna sodelavka:
Vesna Rom I.r.

Pro odredbi sodnika-ce
Podpis pristojne
sodne osebe:

Stran 1 od 1

Okrožno sodišče v Ljubljani, Tavčarjeva ulica 9, 1503 Ljubljana
Preiskovalni oddelek, tel. (01) 396-44-44, faks: (01) 396-45-14

Na zaprosilo Višjega deželnega sodišča v Münchnu, R Nemčija, sem bil 12. 11. 2015 na Okrožnem sodišču v Ljubljani kot edina priča zaslišan na video konferenci, kar pomeni, da je tukajšnje sodišče samo posredovalo tehnične usluge. Zaslišanje je trajalo uro in pol, s krajšo prekinitvijo zaradi tehničnih problemov.

Zaslišanje je bilo dejansko zelo zanimivo, zato potek in vsebino tudi posredujem v tem zapisu. Namreč, kopije zapisnika, ki sem ga podpisal, nisem dobil.

Na monitorju sem lahko spremljal obtožene in sodišče v Nemčiji, prevajalka pa je dokaj korektno prevajala moje odgovore.

V začetku je potekala identifikacija priče. Sodnik je bil zelo presenečen glede mojega priimka – »KRANJC« in je celo prisotna okrožna sodnica morala črkovati moj priimek (nemški sodnik je očitno imel drugačen priimek, na katerega so mi pred letom dni poslali poziv na pričanje v Nemčijo, na katerega se seveda nisem odzval, saj priimek ni bil pravilno napisan).

Zatem mi je nemški sodnik uvodoma povedal, da sem na pričanje pozvan kot »vodja Kos-a« na predlog Romana Leljaka, pa tudi, če Leljaka poznam. Objasnili sem, da je bil Leljak kot podčastnik pripadnik VS podrejen meni posredno. Nemškemu sodniku sem le s težavo pojasnil, da v času mojega službovanja v JLA ni bilo nobenega KOS-a, temveč le Varnostna služba JLA. Tudi nisem bil noben »vodja KOS-a«, temveč le »načelnik varnostnega oddelka 9. armade v Ljubljani«. Poleg tega sta bila v Ljubljani še dva načelnika VS JLA, in to v RŠTO in RSLO. Bil sem odgovoren samo za varnostno zaščito pripadnikov JLA in vojaških objektov v Sloveniji oz. na območju 9. armade.

Sledilo je vprašanje, ali smo s SDV izmenjavali podatke, pa sem odgovoril, da smo ob koncu leta drug drugemu poslali letna poročila, dobivali pa smo tudi razne informacije in biltene, v nujnih primerih pa sem osebno kontaktiral z načelnikom SDV v Sloveniji, vse po pravilniku o medsebojnem sodelovanju. Z drugimi načelniki SDV nisem imel nobenih stikov.

S SDV v Ljubljani smo seveda morali kontaktirati, ker je edino SDV izvajala posebne operativne ukrepe (tajni prisluh telefona in prostorov ter kontrole poštnih pošiljk).

Na vprašanje, ali smo imeli »agente« v tujini in kako smo jih kontaktirali, sem odgovoril, da plačanih agentov nismo imeli, temveč samo »prijatelje službe« in »sodelavce«, ki so opravljali protiobveščevalne naloge ob določenih priložnostih. Pojasnil sem, da je to bilo samo ob obiskih maršala Tita v tujini, podobno, kot je to delala BND ob obisku nemškega kanclerja v Jugoslaviji.

Na vprašanje, ali sem v kakšni sorodstveni zvezi s Perkovičem in Mustaćem, sem odgovoril, da nisem z njima v nobeni sorodstveni zvezi, pa tudi, da nobenega od njiju ne poznam in tudi z nobenim od njiju nisem imel stikov. Zato sem tudi izrazil začudenje, da me je sodišče sploh pozvalo na zaslišanje.

»Primer Djureković« površno poznam samo iz medijskih poročil, zato ga kot publicist nisem raziskoval, četudi sem o vojaški in varnostni tematiki napisal 12 knjig. Mimogrede sem tudi omenil, da sem v slovenskih leksikonih javno predstavljen kot (vojaški) publicist in ne kot zgodovinar!

Priznane stroške (2 € in nekaj centov) sem namenil RK!